

ಕೇಳಬೇಕು ಏನ ಮಾತ್ರಾದಬೇಕೆಂದು ಗೋತ್ತಾಗದೆ, ‘ಅವು ವಿಹಿಯೋ ನೋಡಿಯೇನು’ ಎಂದು ಕೇಳಿಯೀ ಬಿಟ್ಟೆ.

‘ನೋಡಿಸಿನೀ’ ಎಂದು ಸರಾಗವಾಗಿ ಹೆಲ್ಲಿದ. ‘ಹೊದಾ..!’ ಎಂದು ಅದು ಇದು ಕೇಳಿದ್ದಾ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕಟ ತಕಿಲಾರದೆ, ‘ಮರಿಲಿಂಗ ಒಮ್ಮೆ ಯಾರಿಲಿಲದಲ್ಲಿ ಹೋಗಣ, ಟೈಪ್ಪೊ ಯಾವಾಗ ಹೊಡಿದ್ದೀ’ ಎಂದು ಅಳುಕಿನಿಂದಲೇ ಕೇಳಿ ಮಲಗಿದಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡಿದ್ದ ತದ, ‘ಯಾಕ’ ಯೆಂದು ಕಳಿಸಿದ ಅತನ ರೀಕ್ಕಾಗೆ ನನ್ನ ಭಾಷಿ ದಿನದ ಅಸೆಗಳನ್ನು ಪೂರೂ ಕುಲಾಂ ಕುಲಾ ಟೈಪ್ಪೊ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಚಣ ಅವನ ರೀಪ್ಪೆ ಸಲುವಾಗಿ ಕಿಳಿಸ್ತಾನೋ ಇಳ್ಳನೋ ಎಂದು ಕಾಡೆ. ಮೆದಲೆಮ್ಮೆ ಮುಡುಗನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದ ಒಪ್ಪಡೇ ಉರು ಮಂಬಿಗಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಾನ ಹರಾಗಿಸಿದ್ದು ನೇನಪಾಗಿ ಇವನು ಹಂಗ ಮಾಡ್ಯಾನೋ ಎಂದು ಅನ್ನಿತ್ತು. ಅವು ಕುಡಿದ್ದ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಇನೋ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ, ‘ಹ್ಯಾಶ್ ಒಕ್ಕೆ’ ಎಂದು ರೀಪ್ಪೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನೋಡಿ ಮಲಗಿದವನು ನಿಮ್ಮೊ ನಿಗುರಿ ಎದ್ದು ಕಂತೆ. ಮೈಯಲ್ಲ ಉದ್ದೇಶಗೊಂಡಿತು. ಜಳಿ ಜಳಿಯಾದಂಗ ಅನಿಸಿ ನಗಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲ ಅವನಿಗೂ ಅಗಿರಬಹುದು ಎಂದುಹೊಂಡ. ತಿರ್ಲ ತಡಕಾಗಿ ಒದಾಡಬೇಕು ಎನಿಸಿತು. ಮುಂದುವರೆದುಕೆಳಿಸಿ, ‘ನಿನ ಮೋದಲು’ ಎಂದೇಶಿದಕ್ಕೆ ‘ಹ್ಯಾ’ ಎಂದ. ‘ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇದ, ದುಡ್ಡ ಬೇಕಾದ್ದು ಕೇಳು’ ಎಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ಆಸ ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಅವನು ನನ್ನೆಲ್ಲ ಅಸೆಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟಿ ಸಿಗ್ರೂ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದು ದಿನ ಸಿಗಮು ತಗೋರಿ ಎಂದೇಶಿದವ, ‘ಸಿಗ್ರೇನಿ ತಗರೀ ಸಿಗ್ರೇನಿ...’ ಎಂದೇಶಿದ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಚಾಪೊ ಮಾಡು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಚೆಣ್ಣ ಹಸಿ ಹಸಿಯಾದಂಗಾಗಿತ್ತು. ಕುಂಡಿತಿರಿವಿ ಬಿದ್ದ ಸುಮ್ಮಿನ ಟೋಂಕದಾಗ ಕ್ಯಾರ್ಯಾಕ್ಟಿವೆಂಕೊಂಡು ಮೈ ಮ್ಯಾಗ ರಗ್ನು ಎಂಕೊಂಡೆ.

* * *

ಮಗಳು ಮೈಮ್ಯಾಗ ಬೆಧ್ಯು ಅಡ್ಡಾಡಿದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಾಗಿ ಬುಸ್ತೆಂದು ಕುಂತಾಗ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಗ ಹೊಡದಂಗಾಯ್ತು. ತಲೆ ಒಮ್ಮಿಗೊಮ್ಮೆಗೆ ಜಗ್ಗೆ ನೋಸಾಕ್ತಿತ್ತು. ಸುಮ್ಮಿ ತಡಯಿಲ್ಲದೇ ಬಾಪು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಿರ್ಲು ಕುಡಿದು ಚಾಮು ಕುಡ್ಡಾ.

ಪೋನಿಗ ಪೋನೋ ಬಂದಿದ್ದು ಸದ್ಗಾ ನೋಡಿದಾಗ ಅವನದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮೆಸ್ಸೆಜು, ಅವನ ಕಾಲೋ ಬರದ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರವೂ ಬಿರ್ದಿದ್ದವು. ಅವ ಪೋನೋ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ಮೆಸ್ಸೆಜು ಮಾಡಿದ್ದ ಹೈಂಗ ಮಾಡಲಿ. ಬಸಲಿಂಗನೋಂದಿಗೆ ಸೇರಿದ ನೆನಪುಗಳು ತೇಲಿ ತೇಲಿ ಬರಾಕತಿದ್ದವು. ಮತ್ತೆ ಅವನಂತ ಗೆಳಿಯ ಸಿಗಂಗಿಲ್ಲಿಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನಿಸಿತು ಅಪ್ಪೇ.

ಸುಮ್ಮಿ ಮಾನ್ಯಾಗಿದ್ದ ಗಂಗಳ ಬೆರಿಗಿ ಮ್ಯಾಗ ಸಿಟ್ಟು ತೋರಿಸದ್ದು ನೆಲಕ ಬೆಧ್ಯು ದಾನಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಕೈಕಾಲಾಗ ಬಂದ ಮಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಪಟು ತಿಂದು ರೆವ್ವೋಗುಬ್ಬತ್ತು ಬಗಲಾಗ ಬಂದು ಅಳಕತ್ತಿದಾಕಿಗೆ ಸುಮ್ಮಿ ರಿಸಿದರು ಬೆನ್ನಿಡಿದು ಅಳದೇ ಮಾಡಿತು. ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ನಕ್ಕಾಗದೆ, ಯಾವುದು ತೆಲಿಗಾಕಿಕೊಳ್ಳುದೆ ಸುಮ್ಮಾದೆ. ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ತಿಳ್ಳಂಡವನು ನನ್ನ ಮರಿಯಾದೆ ತಗದ್ದು ಹೈಂಗ ಅಂತ ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡದ್ದಾಗ ಪೋನಿಗೊಂದು ಮೆಸ್ಸೆಜು ಬಂತು. ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿದಂತೆ ಇದುನು ನೋಡಿದೆ ‘ತಂಬಾಕು ದೊಡ್ಡಿ ಬಂದು ಬಿಡು’ ಎಂದು ಮೆಸ್ಸೆಜ್ ಹಾಕಿದ್ದ ನೋಡಿ ಖಾಸಿಯಾಯಿತು. ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲ್ಲೇ ವದಿ ನಡಗು ಇತ್ತಿತ್ತು. ದಮತ್ತಿವರಿಗೆ ಆದಂಗ ಅಗ್ರಿತ್ತು. ನೋಡಿ ಹೊಗದು ಹೈಂಗಂತ ಯೋಚ್ಚಿ ಬಂತು. ಪನ್ನು ತಿಳಿಲಿಲ್ಲ. ಪನೋ ಒಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಆದಂಗಾಯ್ತು. ಅದ್ದೆ ಹೋಗದು..? ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಕತ್ತಿದಾಗ ಸುಮ್ಮಿ ಅದುಗೆ ಮನಿಯಿಂದ ಮಾರಿ ಕಂಗು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋರಾಗ ಬರಣ ಅಕ್ಕಿ ಒಮ್ಮೆ ಇಕ್ಕಿ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ, ‘ಮುಟ್ಟಾಗಿದ್ದಿನಿಯೇ ಹಾಡ್ ತಂಗದು ಬಾ’ ಎಂದು ಮೆಲ್ಲಕ ಹೇಳಿದವರೆ ಬಃಕ್ತಲಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರದಳು. ಕಣ್ಣ ಯಾಡೆ ಪಷ ಪಷ ಬಿಟ್ಟೆ. ಯಾಡು ತಿಂಗ್ ಆಗಿದ್ದುನೂ ಮುಟ್ಟಾಗಿರದಕ್ಕ ಸೇರಣ ನಿಂತಾದ ಎಂದುಕೊಂಡು ಎದಿ ಹೊಡಿದ್ದು. ತಾಗಿನನ್ನು ಅನ್ನದಕ್ಕೆ ಆಡದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಬರದೇ ಖಾಸಿಯಾಯ್ತೆ ಸಿಟ್ಟೊಮ್ಮೆ ಪನೋನೋ ಬಂದಂಗ ಎನಿಸಿತು.

ನಿರವಿಲ್ಲದೇ ಆಳಾಕತ್ತಿದ್ದ ಮಗಳನ್ನು ಬಗಲಾಗ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ರಮಿಸಿಕಂತ ಹ್ಯಾಡ ತರಲು ಅಂಗಡಿ ಕಡೆ ನಡಡಾಗ ಶತಮಾನದಿಂದ ಕಾದು ಕೆಂಡಕಾರಿದ ಸೋರ್ಯ ಮೆಲ್ಲಕ ತಂಪಾಗುತ್ತಾ ಮುಣಿಗೊಡಿದ.